Лілія Булла

А коли, як не зараз?

Львів
Видавництво «Свічадо»
2019

УДК 821.161.2-1
Б 12

Булла Л.В.
Б 12 А коли, як не зараз? / Лілія Булла. — Львів : Свічадо, 2019. — 100 с.
ISBN 978-617-679-641-1

Пропонована авторська збірка є своєрідним мотиваційним щоденником, що вміщує 80 віршів, які авторка створювала впродовж 5-ти років, зафіксовуючи свої емоції на різних етапах життя: піднесення та захоплення, розчарування і смутку... Тому невипадково деякі поетичні твори можуть викликати не лише захоплення, але й подив. Однак ідеєю всього видання є те, що важливо вчитись помічати буденний позитив і вміти створювати маленьке свято щодня.

Видання призначене для найширшого кола читачів, які готові до позитивних змін у власному житті.

УДК 821.161.2-1

© Лілія Булла, текст, 2019
© Віолета Павлишина, художнє оформлення, 2019

ISBN 978-617-679-641-1

Хочу подарувати чудо...

Коли ви хворі, викликайте лікаря.
Але найголовніше, кличте тих, хто вас любить,
тому що немає ліків, дієвіших за любов
Ошо, індійський професор філософії

Справді, коли недуга не минає і ліки не допомагають, тоді може оживити зворушливе слово підтримки, віра в чудо, натхнення, щира доброта і... поезія. Повір, поезія — це ліки, що здатні творити дива.

Любий читачу, сподіваюсь, що моя поезія стане для тебе цілющою і у твоєму житті настануть приємні зміни. Тож пропоную до уваги інструкцію ефективного читання віршів:

- Створи особливу атмосферу, залишся наодинці, ввімкни приємну музику та приготуй трав'яний чай.
- Глибоко вдихни, заспокойся, адже попереду тебе чекає завдання, яке зробить твоє життя незабутнім.
- Почекай три секунди. Згадай, який останній вірш ти читав, а тоді розгортай книгу! Застерігаю: рекомендована доза — не більше одного вірша на день. Адже перенасичення може викликати нудоту та запаморочення.

Щиро вірю, що поетичні твори торкнуться невидимих струн душі, пробудять спогади та яскраві емоції. Якщо під час прочитання у тебе мимоволі з'являтимуться сльози щастя, то наперед попрошу — не стримуй їх. Дуже хочу, щоб ти прожив з насолодою кожну хвилину! Я буду разом з тобою сподіватись, разом вірити в чудо, плакати і сміятися. Якщо ти станеш щасливішим, то я — разом з тобою. Коли ти навмання розгортатимеш книгу, я молитимусь, щоб ти натрапив на ту сторінку, де знайдеш те, чого потребує серце. Якщо в твоїй душі спалахне промінь надії і тобі стане трішки тепліше, то це буде для мене найбільшим щастям!

Лілія Булла — наймолодший член Спілки християнських письменників України (СХПУ). Це особлива дівчина, вона **та, що чує серцем**. Впевнена, що поетична збірка «А коли, як не зараз?», у якій поетка зорієнтована на вічні цінності, додасть читачам душевного натхнення і естетичної насолоди.

***Марія Звіришин**, письменниця, голова Львівського осередку СХПУ*

Поезія — то завжди подих душі... Лірична героїня Ліліних творів ніби **закликає не пройти мимо, а роздивитись чудо** серед буднів і свят, бо воно завжди поряд! Теплом і добротою пахне від творів... Саме такою постає перед читачами душа цієї сонцесяйної і чудесної дівчини — Лілії Булли.

***Ніна Ферфелуца**, філологиня*

Віра. Життя. Любов. Натхнення. Як часто нам бракує їх у сучасному шаленому житті, сповненому метушні, порожніх слів, рутинних зусиль без радісних плодів.

Вірити. Жити. Любити. Надихати. Так називаються розділи цієї збірки поезій і **таке життєве кредо в її авторки Лілії Булли**. Тамувати свою спрагу небом, звіряти свої помисли Небесному Творцеві, бути радісною у печалі. Любити цей світ і всіх Божих творінь у ньому. Надихати усмішкою, добрим словом, відкритістю, віршами.

Щиро запрошую до читання цих віршів, до цього чистого, щирого, глибокого слова, і вірю, що воно торкнеться до душі кожного читача.

***Люба Кіндратович**, журналістка, редакторка, викладачка*

Збірочка буде дещо несподіваною для багатьох — література здебільшого описує зовнішні прояви життя, **Лілія пропонує читачу зануритися у внутрішній світ людини**. Авторка іще не навчилась ховати думки й ідеї між рядків, але запевняю, читача не знудить гола визначеність її поезії. Можливо, лишень защемить під серцем, що не такий близький до Бога, як вона, що не прийняв Христа членом своєї сім'ї...

***Юрій Кирик**, львівський письменник і журналіст*

«Тут не зайнято?», — запитала мене висока дівчина з аристократичною витонченістю. Отак ми і познайомилися. Надворі була злива, а парасолька була тільки одна. І так чотири роки під парасолькою: Ліля **навчила вірити**, що я не одна, **навчила любити поезію**, яку я терпіти не могла, **навчила жити по-справжньому** — тут і зараз. Хочу, щоб усі люди любили життя так, як вона. І ще одне. Не буває випадковостей: я опинилася під її парасолькою, ви — під чарами її поезії.

***Катерина Анішкевич**, подруга*

У її віршах ви знайдете частинку себе, як сталося це зі мною. Часто не вистачає слів, щоб передати те, що в тебе в душі, тому ці вірші допоможуть вам виразитися. Для мене **Ліля, мов добрий ангел з неба, вона — світла особлива людина**, така, що вміє окриляти, впевнена, що у процесі читання ви це відчуєте.

***Юлія Троць**, подруга*

Зміст

I. ЛЮБИТИ

Чогось ще треба? ... 12
Подарунок ... 13
Диво ... 14
Дозвольте я залишуся одна ... 15
Я вас люблю, татусю ... 16
До сестри ... 17
Сподівання серця... ... 18
Доторк весни ... 19
Його заметіль ... 20
Пора чекання ... 21
Я готова любов пронести крізь життя ... 22
Рай для двох ... 23
Я дякую тобі, що ти на світі є ... 24
Незамінна ... 25
Признання ... 26
Приємний страх ... 27
Якщо тобі зізналися в коханні ... 28
Маленький рай ... 29
Моя ... 30
Насправді вільна ... 31

II. ЖИТИ

А коли, як не зараз? ... 34
Дотики тиші ... 35
А у мене весна ... 36
А чому б не насолоджуватись? ... 37
Літо дописало пісню романтичну ... 38
Лови мить! ... 39
Додати б трохи яскравості ... 40
В пошуках його ... 41
Коли крила ростуть ... 42
Лет ... 43
Надірвана струна ... 44
Не вернути ... 45
Ти зупинив на півдорозі ... 46
Хай мить завмре ... 47
Смак насолоди ... 48
Рожеві переживання ... 49
Невже нема причин, щоб усміхнутись ... 50
Незабутній ... 51
Осінь у Карпатах ... 52
Якось в Terrazza ... 53
Соковите зітхання ... 54

La vie est belle* ... 55
Дякую... ... 56
Не заплачу... ... 57
Ще втрачено не все ... 58
Я захищена. Навколо — гори ... 59
Я трішечки стомилась ... 60
Якщо втомились, значить ... 61

III. НАДИХАТИ

Внутрішній сад ... 64
І як очам би не хотілось ... 65
Ми не прощаємось ... 66
Не важливо куди — важливо з тобою ... 67
Не варто витрачатися на всіх ... 68
Ніщо так не діє ... 69
Час покаже ... 70
Що б не сталось ... 71
Торкнися ближніх ... 72
Тандем ... 73
Путівники життя ... 74
Таких, як ти, на світі одиниці ... 75

IV. ВІРИТИ

Воскреслий ... 78
З кожним днем у нас більше і більше ... 79
Згодом зрозумієш ... 80
Лише з Ним ... 81
А що буде потім? ... 82
А для щастя більшого не треба ... 83
Дивовижна зустріч ... 84
Душевна розмова ... 85
Моє життя захопливе з Тобою ... 86
Не бійся ... 87
Передчуття ... 88
Переспів 32 псалма ... 89
Парадокс нашого часу ... 90
Якщо душа ятриться і пече ... 93
Прийти до тями ... 94
Радісний в печалі ... 95
Сонце запроси ... 96
Різдвяне диво ... 97
Я хочу туди ... 98
Як би доплисти? ... 99

Для твого вірша ... 100
Подяки ... 102

Любити

Чогось ще треба?

Ти для когось потрібний ще більше, ніж подих.
В когось серце при згадці про тебе бринить.
Так, як літо тихенько весною приходить,
Так для когось ти ніжно приходиш у сни.

ЗНАЙ, без тебе для когось хвилини протяжні,
По-осінньому тихі, похмуро-сумні.
Як з'являєшся ти — світ стає неосяжним,
І пливуть дні казками смачних сновидінь.

ТИ — інструкція радості, ліки від болю,
І усмішки секрет, і натхненні слова.
Знай, хтось тужить скрадливо не раз за тобою,
А як бачить тебе — то цвіте, ожива.

Хтось читає в зірках твої сяйливі очі,
І *ЧИЄСЬ* серце сповнює лагідний щем.
Хтось для тебе в молитві про *ЩАСТЯ* шепоче,
Ти потрібен комусь. А чогось треба ще?

20.08.2018

Як гадаєш, що твої близькі цінують у тобі найбільше?

Подарунок

Якби не ти, то дні були б похмурі
І втратило б усе свою яскравість...
В твоїх словах завжди утіха, мудрість,
З ТОБОЮ бути — невимовна радість.

Мій братику, я вдячна за турботу,
За дні прекрасні, гарні та щасливі,
Що можу залишатися собою
Коли ти поряд —
мужній, добрий, сильний.

Хай Бог здійснить твої бажання серця,
Я хочу, щоб тобі всміхнулась доля.
Нехай воно у ритмі щастя б'ється,
По вінця наповняючись любов'ю.

Нехай у кожну пору *СЯЮТЬ ОЧІ*
Від почуттів, омріяного щастя.
Нехай колись хтось ніжно прошепоче:
«*АНДРІЙКУ*,
ти — даруночок найкращий...»

21.12.2017

Якщо ти маєш брата – тобі пощастило, як і мені!
Зроби йому приємну несподіванку!

Диво

Немає, мабуть, кращого на світі,
Ніж знати — любить ніжно хтось тебе,
Що ТИ комусь ясніше сонця СВІТИШ,
Що ти ДЛЯ КОГОСЬ небо голубе.

Що ти для когось пристань дивовижна.
Затишшя дня, найбільше диво з див,
Твій образ, наче ароматна вишня,
Тому-то чийсь схвильовується вдих.

Що сяє хтось щасливими очима,
Тому що ти — зворушлива струна,
Бо саме ти — та спрага невтолима,
І та ДАВНО омріяна весна.

14.04.2018

Ти навіть не уявляєш, скільки людей захоплюються тобою...!

* * *

Дозвольте я залишуся одна,
МЕНІ потрібно кілька грамів тиші.
Усе цвіте. Вітає всіх весна,
Я ж пропустила, як розквітли вишні...

Мені всього лиш ТРЕБА самоти,
Маленького затишного куточку.
А то, буває, хочеться втекти,
Від дум, що мов тривожних
снів шматочки...

Я навстіж відчиню своє вікно,
І погляд мій розтане у спокої.
І полечу НАД ХМАРИ. Все одно,
Якщо і дощ злегка занепокоїть...

25.03.2019

Побудь наодинці зі своїми мріями, сподіваннями і потаємними бажаннями... У суєті є небезпека втратити себе! Тож сьогодні проведи час з найзагадковішою для тебе особистістю – собою.

* * *

Я вас люблю, *ТАТУСЮ*, невимовно,
Бо ви — моя утіха в кожну мить.
Коли ми вдвох, я — пташка невгамовна,
Від щастя моє серденько тремтить.

Напевно, *Я ЗАВЖДИ МАЛЕНЬКА БУДУ*,
Летітиму, немов на крилах, в дім,
Щоб здивувати вас новеньким чудом,
Щоб втішити вас голосом своїм.

Життя *ІЗ ВАМИ* — світ прекрасних звуків,
Де в кожнім дні гармонія бринить.
Як дисонанс, для нас звучить розлука,
Без вас і сняться чорно-білі сни.

Нехай ніколи серце не затужить,
Хай ллються сльози від щасливих днів.
За все, татусю, дякую вам дуже,
Любові бе́змір ви дали мені.

Хоч роки мчаться, наша дружба вічна,
І з кожним днем все більше вас люблю.
Дозвольте обійму, татусю, міцно,
В молитві вдячній вас благословлю.

27.02.2019

Тато вартує почути від тебе,
як сильно ти його любиш.

P.S. Не затягуй. Найкращий час – це зараз.
Ощасливити так легко!

До сестри

Ти зробила життя моє дивом казковим,
Ти у стрічці моїх найсолодших хвилин,
Ти, *СЕСТРИЧКО*,
найбільша моя загадковість,
Ми з тобою крізь різне удвох перейшли.

Я спішу своїм щастям ділитись *З ТОБОЮ*,
І тоді через край ллється радість моя.
А якщо вкриє човен негода журбою,
Ти — затишшя і мій благовісний маяк.

Розумію, що скоро момент той настане —
Хтось попросить серденька твого і руки.
Звісно, щастю твоєму перечить не стану,
Буде сумно, коли розійдуться стежки...

Я тепер і хвилинки без тебе не *МОЖУ*,
Ти навчила *РАДІТИ* мене кожну мить.
І чи в світі знайти кращу подругу можна,
В чиїм серці так ніжно любов пломенить?

Моя втіха — твої оченята сяйливі,
А усмішка — веселка на небі яснім.
Кожну мить будь, сестричко,
безмежно щаслива,
І хай линуть в серденьку небесні пісні!

16.12.2018

Проведи вечір зі своєю сестрою.
Незабутніх вражень!

Сподівання серця...

Бути з ним — це затишшя знайти у фортеці,
І в солодких мандрівках проводити дні.
Той, хто чує кожнісінькі порухи серця,
Хто, як лицар, думки відганяє сумні.

ВІН не дасть ні хвилинки від болю страждати,
Він з ласкавістю тихо сльозинку зітре.
Той, хто примхи дитячі навчився пробачати,
Хто тебе, наче скрипку тендітну, бере.

Це сміливий борець за любові палання,
Той, хто слабкість твою понесе на руках,
Хто залишиться ніжно-гарячим в коханні,
Хто в твоїх *БУДЕ* снах і нестримних думках.

Той, хто *ЩАСТЯМ ТВОЇМ*, наче власним, пройметься,
Той, хто доторком теплим розтопить печаль.
Чоловік — той, хто держить не руку, а серце,
І тебе у житті понесе, мов кришталь.

19.11.2018

А ідеальний чоловік хоче ідеальну жінку.
Твої 3 кроки до вдосконалення сьогодні.

Доторк весни

Любов у серце приплила *НЕЖДАНО*,
Я розцвіла із подихом весни.
Пейзажі розглядала всі старанно —
Примітила й тебе посеред них...

Ти доторкнувся поглядом ласкаво
І посміхнувся з ніжністю мені.
Засяяв світ увесь навкруги яскраво,
Немов у найпрекраснішому сні.

ВЕСНА ПРИЙШЛА навшпиньки загадково,
І принесла затаєні листи...
Я не забуду цю весну ніколи,
Тому що в ній *З'ЯВИВСЯ* сонцем *ТИ*.

21.04.2015

Посміхнись. І ти чуєш весна!

Його заметіль

ВІН з'явився мені, наче сонячний промінь.
Ми зустрілись очима *ДУШІ* мимовіль.
Як заграв перший сніг зледенілих симфоній,
То подалася я в мовчазну заметіль...

І мело за вікном, і росли кучугури.
Заморожував сльози мороз навісний.
«Більш моменту не буде...», — зітхала зажура.
Стільки смутку неждані *СНІГИ* нанесли...

Але прийде весна, бризне сонця проміння,
І *РОЗТОПИТЬ* невидні бар'єри сердець,
Той, хто вміє чекати — відчує цвітіння,
В нагороду одержить той цінний вінець.

13.11.2016

На все свій час...Наберись терпіння!

Пора чекання

Хоч дуже складно...*СПРОБУЙ*. Відпусти.
Не дай, щоб серце завело в неволю.
І до пори спали в собі мости,
Схолонь, щоб не відчути ятрість болю.

Я знаю, важко...Спробуй. *ВІДПУСТИ*.
Не смій собі ні хвильки дорікати...
Настане ще твоя пора цвісти,
А зараз треба трішки зачекати...

ПОКИНЬ усе...І спробуй. *ПОЛЕТИ*.
У кожнім змаху крил відчуй свободу.
Усім Господь керує. Відпусти.
Тоді пізнаєш справжню насолоду.

16.06.2018

«Якщо не можеш змінити ситуацію – зміни своє ставлення до неї»
(Станіслав Єжи Лец)
А, може, Бог захистив тебе від літака, який мав розбитися?

* * *

Я готова любов пронести крізь життя,
Зберегти її в серці розквітлу для тебе.
Ти змінив всю мене, ти — моє відкриття,
Я з тобою від щастя на сьомому небі.

Ти прийшов — і настала прекрасна весна,
Я відчула безсилість і лагідний трепет.
Відтепер я — маленька частинка твоя,
Коли поруч є ти — більш нічого не треба.

Я готова з тобою крізь гори пройти, —
Разом тішитись, мріяти та сумувати...
ХОЧУ ЗАВЖДИ, щоб поряд зі мною був ти,
Я із ніжністю хочу себе віддавати.

Вдячна Богу за те, що тебе Він послав
І сьогодні з'єднав наші долі для щастя.
З нами Бог, Він вестиме надалі наш шлях,
І тому кожний день буде справді прекрасним.

Час *ЛЮБИТИ* приходить для кожного свій,
І для нас неповторна пора ця настала.
Я люблю *ТЕБЕ, МИЛИЙ*. Ти — здійснення мрій.
Ти — омріяне і найдорожче кохання.

04.09.2017

Уяви, яким б було твоє життя без другої половинки... Продумай свій рецепт ідеального сніданку на завтра для двох!
P.S. Зроби щось креативне, наприклад, приклей стікери з компліментами по всьому помешканні...

Рай для двох

Ви так любіть, мов закохались вчора,
Дивіться ніжно в очі як тоді.
Згадайте, як всміхались неозоро,
І як ішли в піднесеній ході...

Коли удвох хвилини цінували,
Як покривало все *РОЖЕВЕ ТЛО*.
Коли альбом, обнявшись, ви гортали,
І в спогади верталися з теплом.

Коли слова лились медово-м'ятні,
І розуміння сяяло в очах,
Коли був вечір ніжно-ароматним,
Коли щось гарне снилось по ночах...

Любіть сповна і палко, мов востаннє,
Яке *ЦЕ ЩАСТЯ*, що ідете вдвох!
Хай все, що заважає вам, розтане,
Хай дім ваш зробить тихим раєм Бог.

21.11.2018

Що приносить радість дорогій тобі людині? Зроби їй приємне – і ти побачиш, як сяють її щасливі очі!

* * *

Я дякую тобі, що *ТИ* на світі є,
За те, що ти малюєш життя в яскравих фарбах.
Ти надихаєш серце, прикрашуєш мене.
Ти, мов букет тендітний, пахучий, різнобарвний.

З тобою пізнаєм небачені світи,
Ти *ВІДКРИВАЄШ* часто новітні горизонти.
Хоч холодом повіє, все ж лагідно цвіти.
Нехай у серці завжди весна квітує з сонцем.

Як важко не було б, а ти все йди вперед,
Бо поруч в *КОЖНУ ХВИЛЬКУ* є
Той, Хто зрозуміє.
ДЛЯ МЕНЕ і прекрасний, і милий твій портрет!
Я хочу, щоб здійснились твої найкращі мрії!

05.02.2017

Про кого ти думав, коли читав цей вірш?
Подякуй тій людині за те, що вона просто є
в твоєму житті.

Незамінна

Я нікому тебе просто так не віддам,
Тільки в мудрі та віддані, лагідні руки.
Я не хочу, щоб *ТИ* віддавалась сльозам
Чи була у полоні гіркої розпуки.

Хай усмішка живе на обличчі, в душі,
Я волію, щоб світ тобі весь посміхався,
Щоби хтось полюбив тебе серцем усім,
Щоб єдиний прекрасний в любові зізнався.

Ти для мене, мов подих, а значить — усе.
Провела я з тобою найкращі хвилини.
В МОЇМ СЕРЦІ звучить слів зворушний оркестр,
І в мені він натхненно, піднесено лине...

Все, що довго шукала, в тобі я знайшла,
Набуло із тобою нові грані щастя.
І до чого в пориві думок я б не йшла,
Завжди ти у мені *СЯЄШ* світлом незгасним.

Бережи задушевність, чарівність свою,
Все те цінне, яке не зустріла ні в кого.
МОЯ ПОДРУГО, щиро тебе я люблю
І бажаю найкращу від Бога дорогу.

Я не знаю, як далі складуться шляхи,
Ні на мить я не зможу про тебе забути.
Відлітають роки, мов у вирій птахи,
Залишаючи теплі сліди в наших душах...

13.11.2017

А ти готовий просто зараз зателефонувати
своєму незамінному другові?

Признання

Я щасливий, що роки *ПРЕКРАСНО*
Проминають із тобою, мила,
ЩО для нас одне й те саме щастя,
Що у нас одні з тобою крила.

Я люблю тебе над все на світі,
ТИ моя найкраща, найцінніша.
Ти щодня яскравим сонцем світиш
І даруєш ніжність найпалкішу.

Коли поруч ти — душа співає,
Вмить нові народжуються сили.
Ти мене постійно надихаєш,
Я з тобою більше ніж щасливий.

Дякую, ріднесенька, за вірність,
Ти — мій друг і добра помічниця.
Все життя з тобою неймовірне,
КОЖЕН ДЕНЬ — солодка таємниця.

Божі блага рясно хай проллються,
Хай постійним буде Божий захист.
Ні про що, будь ласка, не хвилюйся —
З нами Бог, і ти *В МЕНІ* назавжди.

17.01.2017

Кожен мріє почути такі слова...
А, можливо, цей хтось чекає таких слів від тебе?

Приємний страх

Я згодна на іще один трамплін,
Але ні з ким не іншим, як *З ТОБОЮ*.
Щоб кров щипав палкий адреналін,
Щоб обіймала млість і ніжна боязнь.

Я знов шепну, про те, як я боюсь,
ЗАПЛЮЩУ ОЧІ, страхом полонені.
А потім заспокоївшись, всміхнусь,
Відчувши, як ти близько біля мене.

І, *МОВ ДИТИНА*, я довірю все
І проживу моменти неймовірні...
Цей день немов захопливе есе,
Немов солодкі спогади вечірні...

01.09.2018

«Щастя, принаймні одного дня, стукає в кожні двері».

(Вільям Газліт)

Приготуйся. Щастя обов'язково загляне сьогодні до тебе.
P.S. Не пропусти! Воно буде стукати тихенько!

* * *

Краще бути на руках у люблячого,
ніж біля ніг коханого...

Якщо тобі зізналися в коханні,
І в цих словах бринить сама душа.
Не залишись у серці невблаганна,
І НЕ СПІШИ давати відкоша.

Не заглуши тихеньку серця мову,
Хай розум твій не пересилить плоть.
Якщо і справді чуєш — не готова,
Спитайся ще раз, що відкрив Господь.

Бо потім може стати гірко-гірко,
І може більш не бути вороття.
Якщо погасне раптом ясна зірка,
То мучитиме душу пустота.

Якщо обріжеш люблячого крила,
Який в житті поніс би на руках,
То знай, ти друга серденько розбила,
То знай, в житті обох відбувся крах.

Якщо когось і вдасться ПОЛОНИТИ,
В КОХАНОГО ти будеш біля ніг.
І хто любив частенько буде снитись,
Тоді нависне жалість, наче гріх...

Якщо тобі зізналися в коханні,
То кожне слово в серці збережи...
Щоб разом до останнього зітхання
В любові справжній і палкій прожить.

10.01.2019

Маленький рай

Мій рідний дім — це мій притулок щастя,
Куди невпинно завжди серце рветься.
І з ним ніяк не хочеться прощатись,
В НІМ спогадів клубок СОЛОДКИЙ в'ється.

Мій рідний дім — це затишок домашній,
У дружнім колі спів сім'ї щасливий.
Веселий голос тата, ніжність мами.
Розмови в тихий вечір особливі.

Мій рідний дім — маленький райський острів,
Де лине аромат кориці, м'яти,
Де щастя у життя приносять гості,
Де КОЖНИЙ ДЕНЬ, немов маленьке свято.

Я дякую Христу за рідну хату,
Тут дихає любов'ю кожен кутик.
Я дякую, рідненькі мамо й тату,
Що все моє ЖИТТЯ є незабутнім.

17.02.2018

Організуй затишний сімейний вечір.
І разом пригадайте незабутні моменти...

Моя

Я трепетно промовлю слово «мама» —
Сльоза зрониться в спогадах ясних...
Не виразити вдячності словами,
Немає слів піднесених таких.

О, скільки пережити довелося,
Зазнали стільки втрачених надій!
Бувало різне на земній дорозі:
І радість, й смуток — все було на ній.

Коли нас мучив біль, то вам боліло,
І розривалось серце на шматки.
Коли було нам добре, ви раділи.
Нам снилися одні й ті самі сни.

Як жаль, не вернеш років, що промчали...
Ми боляче не раз робили вам.
А ви любили сильно і прощали,
ВИ віддали себе з любов'ю *НАМ*.

Простіть, мамусю, де не цінували,
Де шану не належно віддали.
Так хочеться, щоб *ЗАВЖДИ* посміхались,
Щоб гарні очі *СЯЯЛИ* завжди.

Роки несуть на крилах неспокійно,
І той, хто вірить, *РАДІСНО* летить.
Хай буде Бог опорою постійно.
Хай, *МАМОЧКО*, вас Бог благословить!

07.07.2017

Коли ти останній раз мамі щось дарував?
Подаруй мамі найдорожчий подарунок –
трошки часу.

Насправді вільна

Я готова змінитись, як ти цього дуже захочеш,
Увійти в твої рамки й незвичні для інших канони.
Якщо буде хвилинка, заглянь в мої стомлені очі,
В них зустрінеш жаринку печалі й сльозинок
мільйони.

На шляху компроміснім шукає мене небезпека
ЗАГУБИТИ СЕБЕ і замерзнути враз безнадійно.
Коли ти, як не свій, то і сонце далеко-далеко,
І чомусь ніби світить яскраво, та зовсім не гріє.

Я боюсь пропустити весну і солодкі зізнання.
Я *БОЮСЬ* бути в центрі краси і не бачити неба.
«Інші ролі вже зайняті, — пише незламне кохання.
А одна, (і ти знаєш, одна...) залишилась для тебе».

12.04.2017

Справжня розкіш – це бути собою.
Поруч з якими людьми ти – це ти?

Жили

А коли, як не зараз?

Живи *СЬОГОДНІ*, зараз, в цей момент,
Бо більш моментів може не настати.
Все, наче хвилі тихий сплеск мине,
Лиш враження залишить наостаток.

Не пропусти у гаморі хвилин,
Бо є такі, що містять дива частки.
Відчуй мілісекунд прекрасний плин,
Постав на кожній посмішку-печатку.

Уважним будь до серця тихих слів,
Вслухайся у його красиву риму.
Вчись віддих затамовувати свій,
ШУКАЙ в дрібничках *РАДОСТІ* незримі.

Не бійся розпалитися дотла,
Себе віддавши крихту — збагатишся.
Хай будуть сильні крила, як в орла,
Щоб над грозою завжди піднестися.

28.08.2018

Ощаслив кожного перехожого своєю посмішкою. Це ж так легко запалити іскру в його очах!

Дотики тиші

Вже вечір нашіптує ночі про день,
І гори заснули, сповиті туманом.
Вечірні романси звучать де-не-де,
ПРИРОДА зібралася марити снами...

Коли *ВСЕ* принишкне, огорнене в ніч.
Вдихатиму я ароматне повітря.
Вмить тиша *ЗНЕБОЛИТЬ*, відгонить опріч,
Що вдень залетіло непрошеним вітром.

Цю тишу доповнить дзюрчання струмка,
Немов тихий гомін щасливих хвилинок.
Біжать дні за днями, мов річка стрімка,
А я, щоб не збитися з курсу, спочину...

30.04.2019

Буває, що ти виснажений настільки, що тобі потрібна прогулянка, як power bank, для внутрішнього відновлення.

А у мене весна...

Сьогодні *СОНЦЕ* сходило жагуче,
Його краї оранжево бриніли...
Птахи вітались, славши перегуки,
Й від холоду згрубілого синіли...

Хоч під ногами хрумкав сніг зухвало,
І хоч мороз підступно добирався,
Моя душа, як пташечка, співала,
Радіючи ввесь день з самого рання.

І танув сніг, і сонечко *ЯСНІЛО*,
І все цвіло в піднесенні грайливо...
Так, це весна *В МЕНІ* загомоніла,
А серце підхопило ритм щасливий...

02.03.2018

Подаруй комусь клаптик своєї весни, потурбуйся про те, щоб в чиїсь душі стало тепло!

А чому б не насолоджуватись?

Часто осінь приходить зненацька, нежданo,
Навіть в літа з'являються сльози в очах,
І складає душа передчасний екзамен
Так, як пройдений був той малесенький шлях.

Ночі теплі, привітні прощально зітхають,
Небо скривлене тане у власній журбі.
Пожовтілі картини *ЖИТТЯ* пропливають,
В'януть мрії нездійснені у забутті.

Ще до часу нас сонце голубить промінням,
Ще *ДО ЧАСУ* ми бачимо неба красу.
Не завжди будем чути весни гомоніння,
І колись ми закінчим дорогу свою.

Непотрібно за тим, що пройшло, голосити,
Перед нами минуле закрилось навік.
Та ми можемо будні свої воскресити,
Зустрічаючи з радістю миті нові.

Треба жити допоки *ДАРУЄ ВСЕВИШНІЙ*,
Пам'ятаючи, нас Він в майбутнє веде.
Наше зараз для завтра вже буде колишнім,
Наше зараз сьогодні вирішує все.

04.11.2017

Розподіли свою мрію на кроки.
І кожного дня роби маленький крок до великої мети!

* * *

ЛІТО дописало пісню романтичну,
Спогади відлунням втишились в мені,
Відлетіли в вічність перецвілі тижні
Граєю зігрітих сонцем журавлів.

Осінь написала перші дисонанси,
Листя пожовтіле сипле звідусіль.
Літо залишило аромати щастя,
Музикою волі *РОЗЦВІЛО В ДУШІ*.

І *ЯК* прийде холод під вікно небавом
Й зазирне підступно на *ТЕНДІТНИЙ ЦВІТ*
Прилетять на згадку літні дні яскраві
Довгими ключами вільних журавлів.

02.09.2017

Який момент цього літа тобі б хотілось прожити знову?

Лови мить!

Хай все, що заповітне і омріяне,
Нежданно завітає в рідний дім!
Наповнить щастя хай усе незміряно,
Поселиться хай спокій ніжний в нім.

Ти не *ЖИВИ* у пройдених минулостях,
Бо кожен вдих не знає вороття.
ЦІНУЙ дочасні на дорозі труднощі,
Бо не збагнеш без них вагу *ЖИТТЯ*...

ФАРБУЙ буденність сонячними барвами,
РАДІЙ завжди: Христос з тобою скрізь.
Всі дні життя твого хай будуть гарними
Й у небо хай стремить життєва вісь!

03.06.2017

В житті немає випадковостей, тому не просто так ти читаєш сьогодні цей вірш. А завдання ти, напевно, зрозумів...

Додати б трохи яскравості...

Наш кожен день — *ІСТОРІЇ* шматочок,
І ми творці моментів гарних в ній!
А час усе завжди нотує точно,
Фіксує всі миттєвості земні.

Фіксує нас, коли в очах сльозливо,
Як лежимо з надломленим крилом,
Коли в душі мотиви сиротливі,
І видається сірим все кругом.

Фіксує час усі моменти щастя,
Коли злітаєм легко до небес,
Коли в усьому бачимо прекрасне,
Чекаючи тихесенько чудес.

І пишуться *МАЛЕНЬКІ* мемуари,
Що доленосно ввесь *ФОРМУЮТЬ ЗМІСТ*.
Додати барву — це вже наше право,
Від нас увесь залежатиме вміст.

Хай в кожнім дні чудовий буде запис,
Яскраво напишімо всі рядки,
Щоб нам було приємно повертатись
В даровані Христом життя роки.

20.08.2018

Кожен – художник свого життя!
Які фарби вибереш, залежить від тебе!

В пошуках його...

Прошу, *НАТХНЕННЯ*, відгукнись, де ти...?
Прилинь і забери у вись безхмарну,
Подалі від незгод і суєти, —
Туди, де *ЧАС* спиняється і марить.

Здається, мов порвалася струна,
Ти полікуй усі сердечні рани...
Нехай душі мелодія струнка
Звучить, як ліра, грає кольорами.

Ти — мов *СОЛОДКИЙ* присмак на вустах,
Від тебе м'яко стрепенеться серце,
І враз рядки поллються ніжно в такт,
І вмить душа від дотику проснеться...

06.03.2017

Що приносить тобі натхнення? Створи атмосферу, яка б надихнула реалізувати плани – чи то б спонукала до завершення робочого проекту, чи то до організації сімейного вечора!

* * *

Коли крила ростуть, то дозволь їм рости,
Хай душа підіймається в сяйні висоти.
Неможливо без болю сягнути вершин,
Без страждань не збагнути всю цінність свободи.

Не ШУКАЙ шлях легкий — там свободи нема,
Не шукай щастя десь за новим горизонтом.
Ти сьогодні вирішуєш завтрашнє сам,
Ти майбутнє своє обираєш сьогодні.

Вмій сміливо крізь різне в житті цім пройти,
Вмій У КОЖНОМУ ДНІ віднаходити диво.
Коли крила ростуть — підіймайся, лети,
Бо, можливо, твоя це єдина МОЖЛИВІСТЬ.

28.04.2018

Подаруй комусь крила. А для цього часом достатньо просто обійняти.

Лет

Закрий свої очі, коли вітер виє,
Закрий своє серце, коли йде гроза,
Ніщо хай нечисте ввійти не зуміє
В частинку скарбниці, що зветься душа.

Хвилинку кожнісіньку лихо чигає
І хоче собі підкорити усіх,
Воно у душевну глибінь зазирає,
І чути частенько його дикий сміх.

Воно посилає думок темні зграї,
Які заполонюють простір увесь,
І тіло фізично тоді знемагає,
І сили останні діваються десь.

Та виграє той, хто У ВІЛЬНОМУ ЛЕТІ
Здіймається понад земну суєту.
Прекрасне ось поруч, ось тут, недалеко,
Краса навкруги — лиш здіймись в висоту.

Відкрий свої очі, відкрий своє серце,
НАД СВІТОМ, мов птах вільнокрилий, ЗЛЕТИ,
Вдихни потік щастя й відкрий, наче вперше:
Життя є прекрасне, цінуй кожну мить!

09.12.2015

Життя – це політ. Зроби його неймовірним, і не дай іншим людям обрізати твої крила!

Надірвана струна

Зачекай, потерпи... Хай загоїться рана,
Дай найперше можливість, щоб втрутився час.
Все осмислити треба, і пізно чи рано
ТИ ЗБАГНЕШ, чому раптом маяк твій погас.

Ти зумієш *УСЕ* пережити помалу.
Не буває страждання без іскри чудес.
Негаразди минуть. Всі події, що стались,
Розтлумачать із часом простори небес...

Не горюй, не жалій, тільки вгору дивися,
І розказуй Творцеві про біль в тишині.
Пам'ятай, що *В* безхмарній, *ОМРІЯНІЙ ВИСІ*
Бог з любов'ю настроює струни душі.

07.08.2018

Божий план стосовно твого життя неперевершений. Перетерпи. Пізніше ти побачиш довершену картину...В кожному порусі пензля Творця – задум щастя!

Не вернути...

Журавлі відлітають...*МЕНІ БИ* за ними податись
По незнаних шляхах, повних всяких цікавих пригод.
І дивитись вперед, і нове у новому шукати,
Не робити в минуле різкий та крутий поворот.

Журавлині ключі, наче слізьми наповнене небо,
Мов мінорні тони, що сплелися у пісню сумну.
А душі *ЩЕ* тепла та *ЛАСКАВОГО СОНЦЯ* так треба
І дзвінких *ТА* грайливих, веселих краплинок дощу.

Журавлі, журавлі, ви, як спогади, в серці яскраві...
Затамовую подих при згадці *ПРЕКРАСНИХ ХВИЛИН.*
Посміхаються сумно й махають мені на прощання
Дні минулі, поверне в які — тільки спогад один.

16.10.2017

Кожен з нас – колекціонер життєвих моментів...В альбомі наші моменти оживають, тож створи свою скарбничку спогадів!

* * *

Ти зупинив на півдорозі
І не питаєш, не пускаєш...
Я далі жити так не в змозі,
ТЕПЕР про все жалію, каюсь.

Бушує море в серці грізно,
І нерви, наче вітругани.
Не муч, прошу...торкнися ніжно
Бо, знаєш, нерви вже на грані.

Ти не тримай у клітці пташку,
Томлюся, плачу, слабнуть крила...
Мені так дихається важко,
За що? Я щось не те зробила...?

О, відпусти мене, благаю,
Не розбивай, мені нестерпно...
Кордоне, *ЧАС* свій цінний гаю,
І від *ЧЕКАННЯ* серце терпне.

Здається, ти перевіряєш,
Я зрозуміла все, кордоне.
Тепер впусти...бо догоряю,
Безсила...Смуток мій бездонний.

05.09.2018

А ти не задумувався, для чого у житті моменти чекання? Ти не зможеш мати все одразу, але в процесі очікування ти маєш можливість отримати відповіді на багато запитань...

* * *

Хай мить завмре! Я глибоко вдихну,
Зависну ностальгійно у повітрі.
І продивлюсь цю *МИТЬ* в програмі сну,
Торкнусь ще раз її легеньким вітром.

Хай мить завмре! Я мовлю кілька слів
Проникним тихим поглядом безмовним.
Призупинись, хвилино, помаліш...,
ЛИШИСЬ В МЕНІ моментом невимовним...

06.08.2018

«У кожного є такі місця, забути про які неможливо, хоча б тому, що там повітря пам'ятає твоє щасливе дихання»

(Еріх Марії Рільке)

Пригадай і проживи цю мить ще раз!

Смак насолоди

Не втрачайте здатності відчути
Насолоду кожної хвилини,
Адже втрата буде неминуча,
Тож прикрасьте чимось їхню плинність.

Не чекайте визначних моментів,
А *ШУКАЙТЕ* кожен раз нагоду
Більш радіти і ридати менше.
Не журіться, все можливе Богу!

Залишіть в минулому вчорашнє —
І пізнайте *ЧУДО* сьогодення!
Ви зробіть життя для ближніх кращим,
Подаруйте іскорку натхнення.

Вірте щиро, віддано, як діти,
В КОЖНІМ ДНІ шукайте схови дива,—
І тоді не зможете втаїти,
Що життя по-справжньому красиве.

27.02.2018

Часто, щоб ощасливити людину, достатньо сказати кілька приємних слів. Скажи комплімент 7-ом людям.

Рожеві переживання

Моє життя — рожеве полотно.
МЕНІ так легше. Не виніть за колір.
Мене болить, мені не все одно.
Мене понура тьмяність непокоїть.

Втомилась від палких розчарувань,
В мені їх тисячі десь причаїлось.
ХОТІЛОСЬ БИ душевних чаювань,
На світ увесь гармонії б хотілось...

Я буду сподіватися собі...
Хай щоб мені там інші говорили.
На тлі рожевім — і рожевий біль,
На тлі рожевім — і рожеві крила.

Вспокоїться мій раптом серця стук,
Всміхнеться все навкруг мені рожево...
Тримаю курс в надхмар'я чистоту,
Щоб *РОЖЕВІТИ* в блиску ніжних жеврінь.

04.03.2019

Постарайся сьогодні у людях бачити тільки хороше і спробуй утриматися від негативного мислення чи критики. Якщо сподобається, практикуй регулярно!

* * *

Невже нема причин, щоб усміхнутись?
Чому у серці хмарність і дощі?
Ніколи *ЧАС* не зможе повернутись,
Життя прекрасне — поясни душі.

Приспів:
Посміхнися, друже,
Що ж так серце тужить?
Ти довір Христу своє життя земне,
Він так любить міцно,
З Ним є радість вічна,
Хай твоє лице не буде більш сумне.

Потрібно просто *ЖИТИ* і радіти
Без марень, без ілюзій, просто так,
Сміятись щиро, мріяти, любити —
І щастя шлях освітить, як маяк.

22.05.2015

Наступного тижня кожного ранку прокидайся з думкою: «Боже, дякую тобі за цей день! Який я щасливий, що прокинувся!» І коли вмиватимешся, не забудь посміхнутися до себе в дзеркало!

Незабутній

У серце прокрались зажурені звуки,
І якось воно сумовито бринить...
Мотиви прощальні про скору розлуку,
Про тиху надію на зустрічі мить...

Цей тиждень — небесне *ОСЯЯННЯ СВІТЛОМ*,
Підкорення ще однієї з вершин.
Я дихала свіжим солодким повітрям
З легким ароматом щасливих хвилин!

Я дякую тим, хто зміцняв у дорозі,
Хто словом ласкавим окрилював дух,
Хто в усмішці теплій писав ніжну прозу,
І тим, хто став рідним і ближчим, ніж друг.

ПОПЕРЕДУ БУДУТЬ ЩЕ різні вершини,
І доля дарунки нові піднесе...
Яка дивовижна була та долина!
У ній я щасливою вчула себе...

14.02.2019

Що незабутнього трапилося з тобою минулого тижня? Який момент ти б хотів залишити у своїй пам'яті назавжди?

Осінь у Карпатах

Густим туманом вкрились гори,
ХМАРИНКИ стомлено висять.
Вслухаюсь в ранній спів прибою
І проникаюсь тим уся.

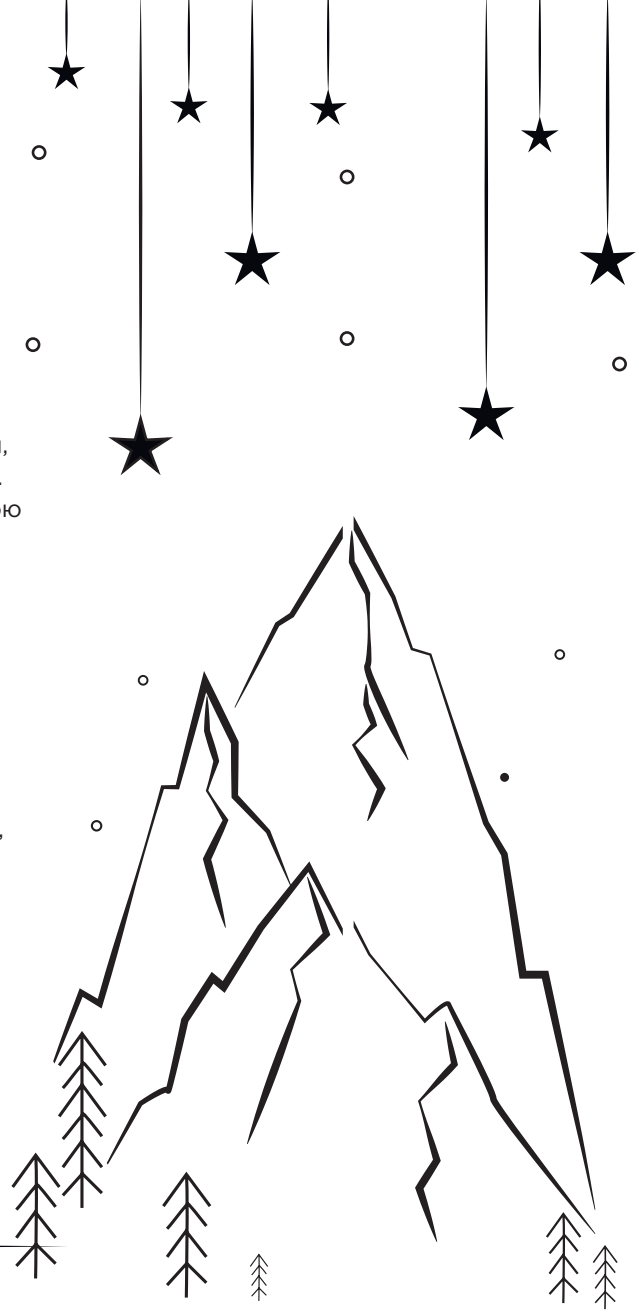
Немов гойдаюсь в піднебессі
Під запал свіжості й жаги.
НЕСУТЬ МЕНЕ кудись далеко
Мої розхристані думки...

Нічого, що підкралась осінь,
Що відлітають журавлі.
В моїй душі відбилась просинь,
Тому немає місця млі.

Я не пожовкну, не змарнію,
І не полину в теплий край.
Осінній день. О, день осінній
Ти — сум солодкий і відчай...

23.09.2017

*Заплануй поїздку в гори.
Постав за ціль піднятися вище,
ніж будь-коли!*

Якось в Теччазза...

Цей вечір танув, наче свічки плинність.
Я поглядала крізь вікно на Львів.
Вчуваючи у подиху ЩАСЛИВІСТЬ,
Задумалась на мить про стрімкість днів...

Велична панорама зір манила,
І пестили осяйні кольори...
Я, мов орел, злетіла вільнокрило,
І дим густий побачила згори.

Все марнота! Усе минає швидко,—
І це життя реалія сумна,
ВІДЧУТИ радість зможе той провидець,
Хто був в цім дні, і тільки ЦЬОГО ДНЯ!

Час плакати і час сміятись щиро, —
Не ВАРТО заглядати наперед,
Живу цим днем, минуле вхід закрило,
Майбутність хай малює свій портрет.

03.05.2016

Сьогодні – це найцінніший день, що ти маєш. Проживи наповну від цього моменту і до сходу сонця. «Цей день, що його створив Господь, радіймо та тішмося в ньому!»

(Псалом 118:24)

Соковите зітхання

Десь в глибині душі той спомин світлий,
Що зігріває, ніжно колиха.
І вмить я *ПЕРЕПОВНЮЮСЯ* світлом
І *ПІСЛЯСМАКОМ* радісних зітхань.

Заплющу очі, солодко всміхнуся,
Пройдусь минулим тихо сам на сам,
А потім у реальність повернуся,
Бо враз розтане диво, мов роса...

Ах, скільки їх, ось тих моментів щастя,
Що тануть, мов на віях сніг пухкий.
І жаль, що я осліплююся часто,
Що пам'ятаю смак хвилин терпких.

Десь в глибині душі пригрівся спомин,
Немов відлуння тих *ПРЕКРАСНИХ ДНІВ*...
Нехай мене до краю дійсність «стомить»,
Щоб я змогла досмакувати в сні.

16.01.2019

Коли ти будеш засинати, згадай момент, коли ти був по-справжньому щасливий?
Хто був поруч?

La vie est belle*

Париж в уяві...я стою на вежі,
Хоч високо, та духом вище я.
І почуття *В МОЇЙ ДУШІ* безмежні,
Здається, мрія сповнилась моя.

Глибокий ранок: вітерець ласкає,
Тепло дарує сонце у дует,
А я сповна красу життя вдихаю
І тішусь, мов закоханий естет..

Париж насправді дуже романтичний,—
І муза, наче невгамовний птах,
Милує око кругозір величний,
Та час минув, неначе птаха змах...

Прилинув вечір зовсім непомітно.
Париж — це місто дивної краси.
Панує атмосфера там привітна,
І хочеться в нім вечір провести.

Це лиш сюжет з уяви...нереальність,
Та зрозуміла істину одну:
Як думаєм, так в міру наша радість.
Живемо в мріях — досягнем мету.

Париж в уяві...Ейфелева вежа,
І буде серцю радісний престиж,
Туди б на мить...та радість вже безмежна,
Бо поки що сама *ТВОРЮ ПАРИЖ*.

18.05.2015

Ти, звичайно, можеш створити собі свій Париж, а можеш вирушити у спонтанну подорож...!
*Життя прекрасне!

Дякую...

Ви, татку, в нашім серці назавжди,
МИ не забудем днів прекрасних з вами...
Ви залишили сяючі сліди...
І душі наші повняться сльозами...

Ми не забудем щирих ніжних слів,
І всі натхненні мудрістю поради.
Ніхто нас так ласкаво не жалів,
І по голівці так ніхто не гладив!

Ми *НЕ ЗАБУДЕМ* тихі вечори,
Де пісня неземна увись здіймалась,
Де через *ВАС* Господь нам говорив,
Де справжнім щастям серденька проймались.

Ви не жаліли ні на мить себе,
Не раз від мозолів в руках боліло.
І перш за все шукали Ви небес,
Звершали до знемоги Боже діло.

Хоча вже пізно мовити «Простіть»,
Як жаль, що віддали взамін замало...
Що дякували мало при житті,
І мало, *ЛЮБИЙ ТАТУ*, обіймали.

Від болю серце рветься та щемить,
Та, вірим, ця розлука ненадовго.
Бо скоро вже відкриється блакить,
І всі ми повернемося додому!

31.10.2018

Яке це щастя, якщо ти маєш живих батьків! Потім ти сильно захочеш подзвонити, відвідати, подарувати..., але буде вже пізно.
Подякуй за те, що вони є і скажи, як ти їх любиш!

Не заплачу...

Не дам волю сльозам, їх затримаю спогадом світлим,
Перевтілю струмки сліз у блискіт вогняний очей.
Адже стільки було у житті тих моментів привітних,
Адже стільки було тих осяяних щастям ночей!

Не дозволю я тіні глибокої туги прокрастись,
Напишу для душі різнобарвний весняний ноктюрн.
Я боюсь передчасно листком пожовтілим упасти,
Я насправді боюсь безнадійного бринькання струн.

Як в піднесений настрій вплетуться *МОТИВИ* тривоги —
Переливами райдужних барв розмалюю печаль.
Розцвіту, бо щасливим зітханням закінчиться втома.
Розцвіту, бо з настанням *ВЕСНИ* раптом скресне весь жаль.

О не лийтеся, сльози, ви часто такі безпросвітні...
Бо так сумно, коли *У СЕРДЕНЬКУ* тужливо дощить.
Ох, і скільки ж було тих моментів зворушливо-світлих...
О, яка дивовижно-прекрасна і ця саме мить!

18.02.2019

Будь уважним! Сьогодні повз тебе проходителе сумна людина
Скажи їй щось таке, щоб на її обличчі замерехтіли щасливі сльози!

Ще втрачено не все...

Ми починаєм жити надто пізно,
Коли наш цвіт під сонцем вже відцвів,
Коли соната щиглика поспішна
Нам навіває осені прихід.

І починає літо лити сльози.
Прощальні вдихи бархатних ночей
Звучать журливо з небом в унісони
Під проводом пониклих дум й очей.

Неждано на поріг ступає осінь,
Невдаваний душа складає звіт.
І пропливають пожовтілі фони
Забутих мрій у вирі щедрих літ.

До часу ще над нами грає сонце,
Й лазурністю лоскоче небозвід,
НЕ ПРОПУСТІТЬ натхненну тишу ночі,
Життям насолодитись поспішіть!

Частіше підіймайте очі вгору,
І дякуйте Христу за кожен вдих,
Із вірою долайте різні гори,
Радійте у хвилинах непростих.

Ми починаєм жити надто пізно,
Не розумієм, що *ЖИТТЯ* одне.
Минеться все...і час погожий літній,
Проте душа запам'ятає все.

09.08.2016

Досить відкладати свої мрії на потім! Займися сьогодні тим, що приносить тобі задоволення. Хай ні про що не захочеться жаліти потім!

* * *

Я захищена. Навколо — гори,
Наді мною — неба пелена,
І повітря лагідно-прозоре,
І безмежна ночі таїна...

А для щастя більшого не *ТРЕБА*,
Тільки б залишатись довше там,
Щоб ночами розглядати небо,
Щоб навчитись *ТІШИТИСЬ* життям!

04.05.2019

Спробуй розгледіти щось небуденне в буденності. Підійми погляд – і побачиш стільки прекрасного в житті!

* * *

Я трішечки стомилась від людей,
МЕНІ, мабуть, *ПОТРІБНО* вже на море,
Або на острів, щоб сховатись десь,
У місце, що нікому невідоме.

Щоби ніхто нічого не питав,
Не зазирав в зволожені зіниці.
Мені набридла вічна суєта,
Сумні, нещирі та лукаві лиця.

А поки що надією живу,
І не спішу, і час не зволікаю.
А скоро прийде *ДИВО* наяву,
Я вірю в нього, отже, дочекаюсь...

19.07.2018

* * *

Якщо втомились, значить, вам у *ЛЬВІВ*...
Щоб скуштувати кави й шоколаду,
Щоб вчути дивну музику між слів,
І стати свідком чудо-зорепаду.

Щоб загубитись в вулицях тісних,
І роздумам відатися наодвзну,
І віднайшовши *МІСЦЕ ТИШИНИ*,
Відчути атмосферу неповторну.

11.08.2018

Знайти можливість побути на природі!
Прислухайся, що вона скаже...

Пройдися романтичними вуличками Львова.
І посміхнися 10 перехожим.

Наџхати

Внутрішній сад

Не відкривайсь напоказ ні для кого,
І залишись собою назавжди.
Ти БІЙСЯ слова «вигода» чи «користь»,
Чітку межу для серця поклади.

Ти не дозволь проникнути нікому
Вглиб саду, де затишшя почуттям.
Одна помилка — можна впасти в кому,
І непритомним бути все життя.

Так мрії можуть і листком опасти,
Не переживши розквіту весни.
Так іноді проспати можна ЩАСТЯ,
І кожен день дивитись тільки сни.

В один момент так може стати гірко —
Завмруть у приголомшенні слова...
І знай, це доленосна перевірка,
Якщо не здався — значить, не програв...

В один момент потрібно ВІДПУСТИТИ,
Без жалості на відстань відійти.
Спіши для тих собою поділитись,
Для кого став назавжди цінним ти.

17.07.2018

Ознака справжнього друга: ти можеш «мовчати поряд із ним, тобто анітрохи не боятися за свої внутрішні сади, гори, яри й пустелі, бо він не полізе туди своїми черевиками»

(Антуан де Сент-Екзюпері)

Для кого ти готовий із задоволенням відчинити двері своєї душі?

* * *

І як очам би не хотілось,
Та не ПОБАЧИТИ їм те,
Що десь глибокого причаїлось,
Що приховав незримий тент.
Бо тільки СЕРЦЕ здатне вчути
МІЖ СЛІВ мелодію нечутну...

10.08.2018

Коли ти хочеш зрозуміти, що справді людина хоче сказати – зазирни в її очі, і там знайдеш відповідь на багато запитань!

Ми не прощаємось…

Я не люблю тужливих слів прощання —
Це смутку відчування больові.
І раптом гаснуть проблиски світання,
І насувають хмари дощові.

Тоді я розумію *ЦІННІСТЬ* втрати,
І як далеко відстань простяглась.
Є люди, яких важко відпускати,
У них душа щось цінне віднайшла.

В житті нема *МОМЕНТІВ* випадкових,
Чи помилкових зустрічей-розлук.
Життя — це невловима загадковість,
Де між рядками гармонійний звук.

Я підберу слова останні влучно,
Так щоб воскресло в них життя нове.
ЩОБ в спогадах *ПРОБУТИ* нерозлучно,
Щоб *РАЗОМ* з кимось знов прожити все…

19.11.2018

Попрощайся сьогодні нестандартно. Обійми свою людину міцно, і скажи їй щось таке, що б залишилося в пам'яті надовго…

Не важливо куди – важливо з тобою

Як мало тих, хто добре серцем бачить,
Хто *ЩАСТЯ* прикликає наяву,
Хто осягнув «мистецтво» пробачати,
І хто навчився тішитись всьому.

Все менше тих, кому ти вмить відкриєш
Дверцята серця в внутрішні сади,
Невимушено з ким розгорнеш крила
І полетиш в надзоряні світи.

Як мало тих, хто вміє порадіти,
Сприйняти успіх *БЛИЖНЬОГО* як свій,
Хто маяком надійним і привітним
ОСВІТИТЬ ніжно кожен крок до мрій.

Все менше тих, з ким хочеться сміятись,
З ким плач, неначе лагідний бальзам.
І хто у тиші буде лікувати,
Хто проживе нестерпність болю й сам.

Щасливі ті серця, що злиті з небом,
І вільні від провалля суєти.
Я щиро Богу дякую за *ТЕБЕ*,
Якщо, мій друже, ти один із тих.

16.10.2018

Не відтягуй душевні розмови. Скажи нарешті те, що тримаєш в собі. А ще одне – «не от[illegible]ной того, з ким не збираєшся в небо!» (Ліна Костенко)

* * *

Не варто розтрачатися на всіх,
Віддайтеся, будь ласка, НАЙРІДНІШИМ,
Хай буде їм усмішка, щирий сміх,
Хай відчувають, що нема цінніших.

Хай будуть їм потоки добрих слів,
Хай буде їм дзвінок завжди жаданим,
Цінуйте рідних, доки ще живі,
ДАРУЙТЕ квіти, доки рідні з вами.

СЕБЕ не варто розтрачати скрізь,
Хай знайде вдома затишок ваш човен.
Даремні потім океани сліз,
І тисячі букетів ні до чого.

Є ті хто вас любитиме завжди,
Є ті, хто вас чекає нетерпляче
Це рідний дім, сім'я, спішіть туди,
Щоб потім не жаліти сильним плачем.

18.07.2018

Пограйся разом з найдорожчими в якусь гру, поверни себе та інших членів сім'ї в дитинство! «Наші близькі воліли би за життя побачити нашу посмішку, ніж зливу сліз після їхньої смерті. Даруймо живим ту ніжність, яку, мордуючись муками сумління, марно покладемо до ніг тіні»

(Андре Моруа)

Ніщо так не діє...

На ділі ЛЮБОВ проявляти непросто...
Словами — найлегше її досягти.
Зробімо любові безмежним наш простір,
Палаймо любов'ю яскраво завжди.

Приспів:
Любов — найцінніша, прекрасна, небесна,
Готова змінити вмить кожне життя,
На повну любіть — це НАСПРАВДІ чудесно,
Любіть доки в серці не стихло биття.

Любов де існує, там бути приємно,
Там радість незгасна і мир неземний.
Любов не лукавить, поводиться чемно,
У неї мотив є постійно святий.

Любов довготерпить, завжди всім прощає,
Не заздрить, і гнів не займає її,
Вона милосердям серця наповняє,
І гордість не має коріння у ній.

Христос — НЕВИЧЕРПНА любові криниця,
У Ньому бездонна і вічна любов,
Хто спраглий, хай п'є — і любити навчиться.
Щасливий, хто скарб найдорожчий знайшов!

07.03.2013

Насправді рецепт вираження любові до людини надзвичайно простий – достатньо трьох щирих слів... «Щира любов починається там, де ти вже нічого не чекаєш взамін»

(Антуан де Сент-Екзюпері)

Час покаже...

Як СТРАШНО залишитися без друга,
Якому ти частиночку віддав.
В один момент непрошена напруга
В душі, немов притишений удав.

Це страшно, як стосунки розривають,
І дружбу рвуть ТИХЕНЬКО на шматки.
Як страшно час усіх привідкриває,
Куди хто йшов і справді хто який.

Яка нестерпна осінь в розпал літа,
Бо вже нема того, кого любив...
Це страшно — розпалившися, ЗОТЛІТИ,
Бо від чийогось серця ключ згубив...

05.08.2018

Не допусти, щоб якась дрібниця зруйнувала дружбу, яку ви творили разом роками!

Що б не сталось...

Не забувай же цінувати тих,
Хто в ЧАС гіркий дарує промінь сонця,
Хто прочитати біль в очах спішить
Й ВІДКРИЄ найсвітліші горизонти

Хто крізь знегоди вірним другом йде,
Хто не обмовить словом, не осудить.
ХТО ЛЮБИТЬ щиро й віддано тебе,
Хто до останку необхідним буде.

Життя не вічне — кане день за днем,
Та що ми вслід полишим за собою?
Цінуй тих, хто запалює вогнем,
І сам палай нетлінною любов'ю.

19.04.2017

В будь-яких стосунках важлива взаємність! Будь тим, хто запалює!

Торкнися ближніх...

ТОРКНИСЯ так, щоб плакати хотілось,
Щоб сльози щастя визріли в душі.
Хай струни, що глибоко притаїлись,
Зіграють солодкавий сум дощів.

Скажи слова, що вмить знеболять рани,
Зітруть з картини в'ялені тони.
Слова на смак, *НЕМОВ* осіння пряність,
Мов лікувальні звуки тишини.

Торкнись легенько, як проміння Сонця,
І розтопи туман пригірклих дум,
Розвій печаль в зажурених віконцях,
Нехай помре листком опалим сум.

Допоможи повірити у *ДИВО*.
Скажи, що неможливого нема
Для тих, хто вірить в Бога терпеливо,
Торкнись, щоб скрізь розтанула зима.

30.09.2018

Не приховуй емоцій. Коли є що сказати – кажи, коли відчуваєш – люби, коли хочеться плакати – плач, коли сповнює радість – смійся на здоров'я. І не відмовляй собі ні в чому, проживай яскраво кожну хвилину життя.

Тандем

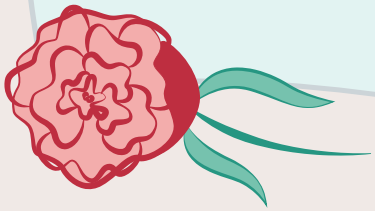
У справжньої дружби немає вагань
Чи сумнівів, навіть і крихти зневіри.
У справжньої дружби нема запитань
Чи страху, що друг не підтримає мрії.

Коли все по-справжньому — *ДРУЖБА* міцна,
І серце глибоко усе відчуває.
Будь з тими, хто справжній, хто любить сповна,
Із тими, хто щастя для тебе бажає.

Життя — коротесенька *ПОДОРОЖ* в рай,
Кінцева зупинка — омріяна вічність.
Прислухайсь до серця, і тих обирай,
Хто чистий *ДУШЕЮ*, з ким бажана дійсність.

04.11.2017

Подзвони своєму другу, і скажи, за що ти його цінуєш!

Путівники життя

Чи є кращі друзі, ніж БАТЬКИ,
І чи хтось любити так зуміє?
Ця любов міцніє крізь роки,
І ніщо цю дружбу не замінить.

Хто несе на крилах молитов,
Хто із нами тішиться та плаче,
Хто являє ласку знов і знов?
Це батьки, це АНГЕЛИ неначе.

Хто б віддав за нас життя своє,
Плакалось би тільки нам від ЩАСТЯ?
Це батьки, вони допоки є,
Не знайти на світі друзів кращих.

Розкажіть свої секрети їм,
Подаруйте спілкування квіти.
Що віддати можемо взамін
Тим, кому ми завжди — любі діти?

23.04.2018

Влаштуй батькам затишне чаювання.
Присвяти цей вечір для них!

* * *

Таких, як ТИ на світі одиниці,
Як легко із тобою в крок іти.
Нам часто щось подібне навіть сниться,
Ми вдвох прожили стільки теплоти...!

Така уважна, віддана, чутлива,
У погляді — зворушлива краса.
МОЄ ти робиш дихання щасливим,
З тобою красивіші небеса.

Ми разом реставруємо минуле,
І в спогади вертаємось з теплом.
Долаємо буденності понурість,
І робимо ЖИТТЯ прекрасним тлом.

Твої зеленкуваті оченята,
Неначе таємниці пелена.
Тебе люблю я, — хочеться зізнатись,
Ти стільки в душу світла принесла!

19.04.2019

Уяви, в тебе є тільки сьогодні. Ти маєш можливість зустрітися з одним другом.
То хто б це був?
А чому би і справді не втілити задум?

Bipumu

Воскреслий

Коли заляже сум в твоїх зіницях,
Згадай, Христос воскрес! Ісус живий!
Спіши, немов Марія, до гробниці,
Спіши до Нього й БІЛЬ свій розкажи.

Не зволікай, не голоси безсильно,
Шукай, як вийде ранішня зоря,
Шукай Його допоки це можливо,
І ти знайдеш воскреслого Христа.

Христос все знає, крок зроби назустріч —
З любов'ю ЗНІМЕ Він тягар важкий.
І ти зрадієш, як раділи учні,
Одержиш, як Марія, мир святий.

Чого ти плачеш і кого шукаєш?
ХРИСТОС незгасні запалив вогні.
І пам'ятай, надія не вмирає,
З тобою назавжди Спаситель твій!

15.04.2014

Пам'ятай, щоб відбулося диво, достатньо повірити: «Усе, чого ви в молитві попросите, вірте, що одержите, і сповниться вам»

(Марка 11:24)

* * *

З КОЖНИМ ДНЕМ у нас більше і більше минулого,
Різних спогадів: світлих, сумних і смішних.
Пише час галереї КАРТИН незабулого,
Вся картина життя в галереях оцих.

Дні міняються днями, так швидко зникаючи,
І найкраще з найкращого йде в небуття.
Відгорає життя, наче свічка згасаюча,
Й повертає погасле у стан забуття.

І нічого не зможе, на жаль, повторитися,
Але спогади ясні, як іскри, горять.
І, можливо, не раз нам у снах БУДЕ снитися
Той прекрасний фрагмент чи відрізок життя.

Як чудово у Бога тягар свій залишити,
Та із радістю дні зустрічати нові.
І вслухатись до серця, у голос притишений,
Цінувати сьогодні, ще поки живі.

З кожним днем у нас більше і більше минулого,
І ВСЕ МЕНШЕ майбутніх незнаних картин.
Тож хай кожен наш день буде: мить незабулого
З найгарніших немарно прожитих хвилин.

14.09.2017

«Існує лише два способи прожити життя. Перший – так, ніби чудес не буває. Другий – так, ніби все життя – це диво»

(Альберт Ейнштейн)

Вибір за тобою!

Згодом зрозумієш...

Не варто жити тим, що вже пройшло,
І знай — ніщо даремно не стається.
Тож підійми опущене чоло
І розчини віконця свого серця.

Не дозволяй, щоб сум прокравсь туди,
Не дай зневірі потай вкоренитись,
Не допусти думкам важким сягти
Душі порогу — сховку таємниці.

Не говори собі тоді: «Якби...
Можливо, все по-іншому би склалось».
І бережись навіювань журби.
Що може бути краще Божих планів?

Не раз прогорнеш пройдене життя,
Мов сторінки улюбленої книги.
Не всі абзаци зрозумілі там,
Та з часом і над ними скресне крига.

Як досягнеш омріяних небес,
Там *ВІДКРИТТЯ* осяють променисті.
Тоді ціну гірким сльозам збагнеш,
Збагнеш усе, що поки таємниче.

Настільки легше *З БОГОМ* йти удвох,
І кожну мить в Нім вчитися радіти!...
Усі бажання серденька свого
Довір Христу, щоб потім не жаліти.

02.03.2018

Пригадай епізод з життя, коли згодом зрозумів, що певну ситуацію Бог допустив на краще? «У серці людини багато думок, але виповниться тільки задум Господній»
(Приповісті Соломона 19:21)

Лише з Ним

Не так лягають вже слова,
Нема поезії вже тої,
В якій рапсодія жила
І мрії ніжно-пурпурові.

Я вже змінилась, вже не та...
Від щастя хочеться сміятись...
Я увійшла в новий етап,
І нічого мені боятись.

Я не боюся перемін,
Бо довіряюсь Піаністу,
Не я пишу, а пише *ВІН*
Життя мого прекрасну пісню.

Вслухаюсь в музику і ритм,
І скрізь *ГАРМОНІЯ* незрима.
І лабіринтами пройтись
Із Ним душі неповторимо.

Ні, випадковостей нема,
Їх небеса самі диктують.
МОГО ЖИТТЯ солодкий смак
Я з кожним подихом смакую.

02.09.2018

Згадай нещодавну випадковість у своєму житті. Чи не спланував це Бог?

А що буде потім?

Настане час — закінчиться мій шлях,
Життя поставить крапку невблаганно.
ДУША, немовби перелітній птах,
ПОЛИНЕ в вись на синьооких хмарах.

Минеться все, неначе й не було,
І метушливість не залишить сліду.
Життя цвіло, буяло — й відцвіло,
Мінливим щастям смутно відлетіло.

Колись палав чи, може, тихо тлів?
А зараз опинивсь на перехресті...
Щось не помітив плинний темп років...
Страх огорнув: дивлюсь в обличчя смерті.

А ось життя промовить: «Прощавай».
І я перед Христом... душа обдерта.
Ні, хай не буде так — я прагну В РАЙ.
Отож сьогодні приготую серце!

07.05.2017

«Яка ж користь людині, що здобуде ввесь світ, але душу свою занапастить?»

(Марка 8:36)

А для щастя більшого не треба...

Заснули тихо лебідь та лебідка,
Їм колискову заспівала тиша.
Повз акуратно вітерець пробігся,
Ледь-ледь торкнувшись вечора затишшя.

Десь соловей дотягував кантату,
А десь листок тягнувся в квіт пахучий,
А хтось вдихав звабливі аромати,
Вдивлявся пильно і уважно слухав.

Схилявся вечорок все нижче, нижче,
Заплющуючи ніжно оченята.
На мить МЕНІ здалось це тільки сниться,
Та це не сон був, довелось зізнатись...

Затамувавши подих на хвилинку,
Відчула я глибоку свіжість неба,
ЗДАЄТЬСЯ, що ось-ось туди полину,
Зірок торкнувшись дуже обережно.

Душа завмерла в трепеті палкому:
«Я відчуваю, Боже, як Ти БЛИЗЬКО...
Для ЩАСТЯ треба Ти — і більш нікого,
А Ти мене ніколи не залишиш».

Пливе велично місяць на тлі ночі,
І дивиться так лагідно у вічі,
Питаючи немов: «Що справді хочеш?»
Природа ледь шепоче: «Вічність, вічність...»

12.04.2018

Прийшов час відпочити, щоб з новими силами рухатися далі...Побудь наодинці з природою – і ти відчуєш Його величність та віднайдеш гармонію!

Дивовижна зустріч

Розбилось серце, мов криштальна ваза,
Розсипались на дріб'язки думки —
Осколки душу гостро пронизали,
Слова завмерли з подувом зими.

Надія зазирнула на прощання
Віч-на-віч, наче серцю на двобій.
Прожогом стліли світлі поривання,
Розплився погляд в темряві густій.

Душа зітхала стомлено на днищі
Й тихесенько мирилася зі всім.
Востаннє підняла враз погляд вище
Й зустріла очі жалісно-сумні.

Вони душі торкнулися привітно,
Торкнулись найніжніших її струн.
О, це *ХРИСТОС* засяяв ясним світлом
Й мені з любов'ю руку простягнув!

Я не забуду погляду любові
Й криштальні, дзвінкочисті відчуття.
«Не бійся, — Він промовив, — Я *З ТОБОЮ*!
Попереду прекрасне майбуття!»

28.11.2016

Господь завжди готовий зустрітися з тобою, і Він ніколи не запізниться на зустріч. Христу цікавий кожний момент твого життя. Він може ясно показати тобі що, як і куди далі. А, можливо, це нагода щиро попросити Його про це?

Душевна розмова

Торкнувшись неба — я тамую біль,
Над сіризною днів орлом злітаю.
І вмить стихає люта заметіль,
Як до Ісуса пошепки звертаюсь.

Господь в глибини зазирає всі,
Читаючи з любов'ю між рядками.
Він слухає історії сумні,
І тихо заливається сльозами.

Він гладить лагідно по голові,
І рани обробляє терпеливо.
Проказує: «Не бійся — тільки вір,
А з часом ти побачиш справжнє диво».

Люблю *З ІСУСОМ* бути сам на сам,
Вчувати насолоду від розмови.
Тоді стають близенькі небеса,
Тоді проймає спокій невимовний!

Молитва, наче нитка провідна,
Боюся той зв'язок з Ним загубити,
В якім слова душі торкають дна,
І змушують нестримно серце битись.

Молитва — це *ЗАТИШШЯ* неземне
Від гамору турбот, що наче злива.
Молитва — це торкнутись до небес,
Відчувши з Богом в єдності щасливість.

07.10.2018

Коли ти не знаєш, як бути далі, – заспокійся та прислухайся до «Дивного Порадника»

(Ісаї 9:5)

Золота молитва, на яку завжди отримаєш відповідь: «Господи, як хочеш Ти...»

* * *

«Які то величні діла Твої, Господи, дуже глибокі думки Твої...» (Псалом 92:5)

Моє життя захопливе з Тобою,
Любові глибину не осягну.
В Тобі я з насолодою покоюсь,
І в спокої солодкому тону.

ТИ — Досконалий Автор днів і тижнів,
В них неповторний кожний знак і пункт.
МЕНІ з Тобою, Боже, дивовижно,
Твій задум щастя в кожному рядку.

Ти — Друг уважний, чуйний і чудовий,
Тобі відомий рух моїх думок.
Ти розумієш тиху серця мову,
І бережеш від зайвих помилок.

Ти — мій Порадник і моє Світило.
У Тебе вихід *НАПЕРЕД* завжди.
Ти — джерело могутності і сили,
Крізь все з Тобою зможу перейти.

Мій Боже — Ти Премудрий, Незбагненний.
Ти радості причина в дні скорбот.
Ти — *ВСЕ* у всьому. Будь благословенний,
Вершино пізнання і всіх чеснот!

Схилившись перед величчю Твоєю,
Спасителю, хвалю Тебе в тиші,
Бо звеш мене дитиною Своєю,
Бо небо Ти *ВІДКРИВ* моїй душі.

03.03.2019

Вдячність – це запорука радості. Дякуючи Богу, ти уникнеш багато проблем. Перед сном пригадай якнайбільше моментів прожитого дня, за які тобі би хотілося подякувати Творцю.

Не бійся

Хай не лякають труднощі дочасні,
Старайся *ВІРУ* в серці берегти,
І буде в темінь радісно і ясно,
І буде легше досягти мети.

Буває човен розгойдають хвилі,
Здійметься вітер, небо замовчить...
Не видно берегів, зникають сили,
Душа від болю стомлено кричить.

І де тоді шукати порятунок,
І хто б наблизив вимріяну ціль,
І хто б настроїв безнадійні струни,
І хто би втамував пекучий біль?

Всевишній маяком стає в негоду,
Яскравим світлом усуває тьму,
Втирає сльози, забирає горе
Й *ДАРУЄ* серцю радість неземну.

Хай не лякають труднощі дочасні,
В стражданнях пізнається щастя суть.
Довірсь Христу цілком, *ВІН* знає краще,
Бо Він приготував прекрасну путь.

07.02.2018

Будь сьогодні по-особливому радісним, піднімі дух і надаруй натхнення не менше ніж 3-ом людям. А в побажання тобі: «Ні про що не турбуйтесь, а в усьому нехай виявляються Богові ваші бажання молитвою і проханням з подякою» (Филип'ян 4:6)

Передчуття

Все ж, сподівання, ви такі чарівні,
Неначе небо всіяне зірками.
І хоч нема, бува, зірок — все рівно,
У мене очі сяють світлячками.

Я все одно надіюсь на безхмарність,
Хоча вже навіть звечора тумани.
Лаштуюся на радісну тональність,
І неба далечінь ще більше манить.

Не знаю, як простеляться події,
Яка картинка вирине назовні.
Та *БЕЗ ПРИЧИН* я тішусь і радію,
Й передчуття сповняють невимовні.

Якщо вже вранці дощ поллється рвійно,
І естафету буря враз підхопить,
І стане все похмуро безнадійним,
Все ж знов передчуття мене охопить.

Як добре, що я можу *СПОДІВАТИСЬ*.
Хтось, може, скаже: «Простосердо надто».
А Бог спішить постійно дивувати,
З Ним трапиться мені ще див багато.

01.05.2019

Якщо тобі складно, ти переживаєш – просто помолися з вірою, «Бо для Бога нема неможливої жадної речі!» (Луки 1:37). І передчувай! Ти не уявляєш, як все складеться прекрасно!

Переспів 32 псалма

Співайте радо всі, хто в Бога вірить,
Хваліть усі, служіть, хто вміє чим!
Слова Господні бездоганно вірні,
І милосердям повний кожен чин.

Бог подихом створив небесні зорі,
Красиво розпростерши небозвід.
Складає у коморах *ВІН* безодні,
Немов у міх збирає моря вміст.

Земля уся у трепеті німому,
Всі мешканці лякаються й тремтять.
Як скаже Він — так станеться за словом,
В Його руці кожнісіньке буття.

Думки Господні назавжди незмінні.
Він споглядає із небес на світ,
Руйнує Він безбожних раду тлінну.
Навіки задум Господа встоїть!

Бог вірного оберігає пильно,
Перед Його обличчям всі діла.
Не допоможе велетневі сила,
Не допоможуть і царю війська.

А хто боїться Бога цілим серцем,
Господнє око звернене на тих,
Щоб берегти від чатування смерті,
Щоб душу піднести в час нелегкий.

Господь — наш щит і *ПОМІЧ* неодмінна,
Щоденно укріпляємося в Нім.
Він назавжди і вірний, і незмінний,
Безмірна радість з Ним всі дні земні.

О Господи, Твоя хай буде милість
На нас *ЩОДНЯ* і кожну-кожну мить.
Які ж в Тобі ми, Господи, щасливі!
Подяку щиру і хвалу прийми!

01.03.2018

Парадокс нашого часу

Наш шлях земний в'ється, як нитка хвиляста,
А *МИ* кожен день в лабіринтах складних, —
Не раз спішимо — пролітаємо щастя,
Не бачимо сонця, ні радість близьких.

Неначе витаємо в іншому світі,
А цілі незримі, сягають аж хмар.
Нема простоти, *РОЗУЧИЛИСЬ* радіти.
В житті ніби сунемо важко тягар.

Тихенько з роками стираються грані,
Вже цінності інші, не ті, як колись.
Якби ми жили кожен день, мов останній!
Якби *ЦІНУВАТИ* навчитись змогли...!

Будівлі в наш час скрізь будують високі, —
Поріг же терпимості дуже низький.
Кругом магістралі доволі широкі,
Натомість світогляд наш дуже тісний.

Грошей витрачаємо більше щоднини,
Та маємо менше собі ж навзаєм.
З роками все краща стає медицина,
Та в нас із здоров'ям все більше проблем.

Здається, освіту отримали кращу,
Та розуму менше, все менше, на жаль.
Суворі, гнівливі, не в настрої часто,
Словами приносимо ближнім печаль.

Лягаємо пізно, уранці без сили,
Вникаємо мало в Писання Святе,
Не маємо часу подовше молитись,
Робота займає буття наше все.

Немов виживаємо, жити забулись,
Шукаємо щастя у довгих роках,
Додати *ЖИТТЯ* до років не збагнули,
А жити давно вже настала пора!

Злітали на Місяць, дістались до Марса,
Космічне безмежжя зуміли сягти.
Коли б ми душевні світи підкоряли,
Щоб сяяли душі від щастя й краси.

Буває, тримаємо довго образи,
Й ненависть у серці росте, мов полин.
І судимо *БЛИЖНІХ* безжально відразу,
І дні нам стають, мов безрадісний плин.

Ми скаржимось часто на все в цьому світі.
Плануємо день, *ТА* по плану не йде.
Ми маємо час, щоб в смартфоні сидіти,
І часом не бачимо поруч людей.

Настав час великих ідей та прибутків
І грошей, здається, вирішують все.
Та більше є бідних і більше забутих,
У когось життя, як коротке есе.

Говоримо, мріємо завжди про щастя,
Воно, як пушинка, від нас десь летить.
Душа, як брудна і занедбана шмата,
Втомилась вбирати весь бруд суєти.

Не можна в полоні незгод залишатись,
Міняти пора колообіг годин, —
Для рідних та *ЛЮБИХ* присвячуймо час свій
Спілкуймось із Богом один на один.

Сьогодні ми є, а про завтра не знати.
Щоб потім вже пізно, на жаль, не було...
ЛЮБІТЬ ПРИ ЖИТТІ, час знайдіть обійняти,
Сказати все те, що тривожить давно.

Нехай це бабуся, дідусь чи дитина,—
Скажіть тепле слово, спішіть помогти.
Життя швидко тане, життя швидкоплинне,
І цінний кожнісінький видих та вдих!

Наш шлях земний в'ється, мов нитка хвиляста.
Для всього початок є свій і кінець.
Ставайте добріші, на краще міняйтесь,
Бо в небі достойних чекає вінець!

04.08.2016

На мить уяви, яким було б твоє життя без найріднішних людей? Організуй вечір вдячності та любові. Приготуй маленький подарунок та власноруч підпиши листівку (напиши, що відчуваєш).

* * *

Якщо душа ятриться і пече,
Від сліз все розпливається і тоне,
Схилюсь тоді на Другове плече
І принесу Ісусу болю стогін.

Я розповім про все, що тяготить,
І, наче сповідь, буде ця розмова.
Він враз розсіє згустки темноти
І серце сяйвом сповнить невимовним.

Читатиме Він ніжно між рядків
І *ПЛАКАТИ* зі мною буде тихо.
А потім скаже кілька щирих слів,
І після них — страхи всі вмить притихнуть.

Він нагадає шлях Свій до хреста
І гіркотливу та огидну чашу,
Промовивши: «Мені віддай тягар.
Довірсь цілком — і славну мить побачиш...

ДЛЯ твого *БЛАГА* все в твоїм житті,
Для тебе план окреслений Я маю.
Хай не злякає часом суму тінь —
Бо міцно Я тоді тебе тримаю».

Згадаю хрест, скривавлене лице...
Я дякую, Христе, за подвиг ясний!
Як раптом заболить і запече,
Скажу собі: «Душе, терпи для щастя».

29.11.2018

Цар Давид залишив нам таку рекомендацію: «Свого тягара поклади ти на Господа – і тебе Він підтримає. Він ніколи не дасть захитатися праведному!»

(Псалом 55:22).

Прийти до тями...

Пора рожевим окулярам спáсти —
На правду подивитись без вагань.
І глянути на все крізь серця пасмо,
Відкинувши примарність сподівань.

Я повправляюсь в сфері будування,
Уроки в архітектора візьму.
НАВЧУСЬ чітких штрихів проектування,
Навчусь стояти впевнено, як мур.

Дізнаюсь про фундамент все можливе,
Як стримати від ухилу уста.
І як встояти у гнівливу зливу,
Щоби мене ніхто не розхитав.

В художника спитаюся поради,
І розмалюю в колір неба дні,
Щоби постійно сонце визирати
Змогло з-за хмар в душевнім полотні.

Мені набридло марно сподіватись,
Мене болить чиясь несправжня гра...
Лишається, мабуть, *АБСТРАГУВАТИСЬ*,
Прийшла зі всім оговтатись пора.

Пора рожевим окулярам сп[illegible]и,
Від цього страшнуватенько стає.
Проте мене Господь веде — мій Пастир,
Від цього серце тішиться моє...

03.11.2018

Покажи всім, як це чудово – бути щасливим без всіляких, здається, на те причин. Посміхайся широко, хай твої очі сяють і запалюють інших!

Радісний в печалі

Я зайвий раз всміхнутись постараюсь,
Щоб запалити личенька сумні.
В моєму серці поселилась *РАДІСТЬ*,
Ми нерозлучні з нею день при дні.

Можливо, зазирнувши пильно в очі,
Хтось запримітить в усмішці печаль...
Буває, серце сумно заворкоче,
Але погляну в вись — і тане жаль...

Зі мною Той, з Ким не люблю розлуки,
Хто вершить чудеса в моїм житті!
Він робить легкокрилим серця стукіт,
І з Ним душа в солодкім забутті.

І суєти набридлі звуки тихнуть,
Нікчемна марнота змовкає враз...
І раптом лине музика затишна,
Як для розмови з Ним знаходжу час.

Якщо гіркі мені припише ліки,
Не буду я питатися: «Чому?»
Він найдобріший в цілім світі Лікар,
Його я волю з радістю прийму.

І нарікати ні на що не стану,
Якщо й печаль — *З НИМ* радісна печаль...
Буває плач на вечір, сміх — на ранок,
Господь — моєї радості причал.

Можливо, зазирнувши пильно в очі,
Хтось запримітить в усмішці печаль...
Та я щаслива, я щаслива точно,
Бо не одна іду в прекрасну даль!

20.10.2018

А чи доводилося тобі переживати радість в печалі? «Блаженні усі, хто на Нього надіється» (Псалом 2:12).
Інакше кажучи, тільки з Ним можна відчувати вищу міру щастя за будь-яких обставин, адже, розумієш, Бог для чогось допустив.

Сонце запроси

Розжени печалі хмару вмить,
Хай поллються вдячності мотиви.
Бог з тобою, — КРИЛА підійми.
Бог з тобою! Все скінчиться дивом.

Обернеться радістю печаль,
І засяють очі справжнім щастям.
Як туман, нехай розтане жаль.
Не журися, друже, передчасно.

Як тривоги серце обпекли,
Як немає сил вдивлятись вгору.
Ти В МОЛИТВІ Господа поклич,
Він переставляти може гори.

Якщо віриш — прийдуть чудеса.
В небі Друг Твій і Порадник вірний.
Розкажи Христу все сам на сам,
В Нього план для тебе неймовірний.

10.03.2019

Якщо до тебе прийшла печаль, попроси у Бога сонця! «Поправді кажу вам: Як хто скаже горі цій: Порушся та й кинься до моря, і не матиме сумніву в серці своїм, але матиме віру, що станеться так, як говорить, то буде йому!» (Марка 11:23).

Різдвяне диво

Спішімо всі відкинути образи
І відженімо геть думки сумні,
Різдвяне диво проживімо разом,
Нехай мотиви ллються неземні.

Хай серце вторить ангельському хору,
Прославмо всі величного Царя!
Нехай душа, як пісня, злине вгору,
Засяявши, немов ясна зоря.

Христос родився, щоб ми БЛАЖЕНСТВО мали,
Насолодившись вічністю ІЗ НИМ,
Щоб в час недолі в небо підіймались,
І щоб любили серцем вогняним.

Ісус Христос для кожного потреба,
Народженням Він Всесвіт обійняв.
Ісус родився — і сповнив задум неба,
Він написав прекрасний план для нас.

24.12.2018

Бог говорить до кожного на зрозумілій мові. Пастухам Бог послав ангела, мудрецям – зірку...Будь уважним сьогодні, щоб не пропустити послання від Творця!

Я хочу туди...

Коли підношу зір в безмежність ночі,
То небо нахиляється мені.
Тоді душа зірок сягнути хоче,
Злетівши у простори неземні.

Усупереч навислим тяготінням,
Наперекір гнітючій марноті
Я направляю *ВГОРУ* всі стремління,
Де сховище моїх найбільших мрій.

Хоч тіло огортає часто неміч,
Хоч сковує не раз підступний страх,
Я кожен день шукаю серцем неба,
ЛЕЧУ туди, мов легкокрилий птах.

Коли нависне суєта грозою,
Закривши небо хмарами журби,—
Молитва вмить освітить горизонти,
І раптом обрій стане голубим.

О небо, я в тобі тамую спрагу,
Твої простори — щастя широта.
З Христом зустрітись я жагуче прагну.
Мене Христос чекає, знаю, там.

26.05.2018

Помилуйся небом. А тепер спробуй уявити настільки буде там прекрасно...! Як написано: «Чого око не бачило й вухо не чуло, і що на серце людині не впало, те Бог приготував був тим, хто любить Його!» (1 Коринтян 2:9).

Як би доплисти?

Я маловірна. Господи, *ПРОСТИ*.
Я забуваю, Ти ж в човні зі мною.
Потрапивши в лабета суєти,
Я сповнююсь глибокою журбою.

Буває, Ти мовчиш. Кортить мені
Одразу все збагнути, зрозуміти...
Чому на морі хвилі руйнівні,
Чому лютує, дме холодний вітер?

Ти у човні. А я страшусь чогось,
Боюся, раптом човен розіб'ється...
І сподіваюсь, допоможе хтось,
Бо неможливим доплисти здається.

Ти у човні. А я втрачаю сил,
І МЕТУШУСЬ бездумно та надміру
Як не стає у човнику вітрил,
Біжу до тебе випросити миру.

І Ти встаєш — Могутній та Святий,
Змовкає буря в трепеті німому...
Який же, *БОЖЕ МІЙ*, Всесильний Ти,
Усе підвладно лиш Тобі одному!

За полохливість Ти прости мені,
І укріпи, прошу, тендітну віру.
Нагадуй, що Ти поряд, у човні,
Щоб довіряла я Тобі без міри.

14.05.2019

«Не лякайсь, – тільки віруй!». Хто кому сказав ці слова? Будь ласка, прочитай Марка 5: 21-43, – і ти переконаєшся, що Бог ніколи не запізнюється, навіть якщо доводиться чекати...

Для твого вірша...

Подяки...

БОЖЕ, я відчувала Твою турботу та підтримку і це допомогло мені в найважчий момент не здатися. Ти — натхнення і джерело моєї сили.

Я безмірно вдячна вам, *ТАТУ* та *МАМО* — моїм вірним друзям життя і порадникам.

АНДРІЮ, (яке це щастя мати брата!) дякую за твоє критичне око, за те, що мило називаєш мене «поетка».

Дякую моїй сестрі *ІННІ* за віру в мене. Я зобов'язана багато чим тобі, мій добрий ангеле!

Вдячна художниці *ВІОЛЕТІ ПАВЛИШИНІЙ*, яка чудово зуміла передати те, що відчуваю! А також письменнику *ЯКОВУ БУЗИННОМУ*, який одного разу заохотив мене, сказавши: «Продовжуй далі!»

Я дякую моєму куратору *СВІТЛАНІ БАБЧЕНКО* — ви моя «швидка допомога». Коли я проходитиму повз коледж, то обов'язково зазиратиму туди, щоб побачити вас! Вдячна *НАДІЇ ШИМЕЧКО* — ви мене надихаєте!

Щиро дякую *КАТЕРИНІ АНІШКЕВИЧ* за цікаві ідеї, креативні пропозиції. Без тебе книга не була б такою незвичною!

Дякую *ОЛЕКСАНДРІ ВЕНГРИНЮК* — ти допомогла мені по-новому відкрити мої вірші, я ціную твою підтримку. *ЮЛІЇ ТРОЦЬ* — ти подарувала мені багато тепла і надії. Дякую редакторці *ІРИНІ ПЕТРУК* — завдяки тобі я почала писати краще, а також письменниці НІНІ *ФЕРФЕЛУЦІ* — за те, що терпеливо допомагала вдосконалювати кожен рядок.

Особлива вдячність поетові *АНАТОЛІЮ БАБАЧУКУ* — за те, що ви на Літературних семінарах були щедрим на добрі слова та поради, допомагали вдосконалювати вірші.

Я дякую львівському письменнику *ЮРІЮ КИРИКУ* за «поетичне кавування» і оригінальний відгук, а також редакторці видавництва «Свічадо» — *ЛЮБОВІ КІНДРАТОВИЧ* за незабутню співпрацю!

Дякую письменниці *МАРІЇ ЗВІРИШИН* — ваші теплі слова надихають творити далі! А також *ЛЮДМИЛІ НЕГОДІ* — ви мене мотивували! Я дякую поетесі *ОЛІ ЛЕВЧЕНКО* — ти для мене «людина-сонце», достатньо одного твого вірша, щоб забриніли струни моєї душі! Висловлюю вдячність *ЖАННЕТІ СЛАВКО* — після зустрічі з тобою мої очі по-особливому сяють, а серце піднесено б'ється.

Дякую *ДМИТРУ БРИЖУ* та *АНДРІЮ НЕТИКШІ* за те, що ви зробили мої слова музикою. Ви — віртуози! Дякую *АЛІНІ ВОЙТКО* за те, що подарувала найдорожче — свій час!

Велика вдячність усім, хто вірив, що мені все вдасться, хто підтримував в молитві та чекав, коли збірка побачить світ. Без вашого підбадьорення цього могло би не статися... Дякую тому, хто став моїм натхненням, навіть не знаючи про це...

Літературно-художнє видання

Лілія Булла

А коли, як не зараз?

Літературний редактор Катерина Анішкевич
Технічний редактор Анастасія Ангеловська
Коректор Люба Кіндратович
Ілюстратор Віолета Павлишина
Графічний дизайнер Анастасія Ангеловська,
Ліліана Корнута

Підписано до друку 21. 07. 2019. Формат 148 × 210 мм.
Папір офсетний. Друк цифровий.
Гарнітура Gotham Pro. Умовн.-друк. арк. 5, 8.

Зам. № 48